

Impactul psihologic al Sărbătorilor Pascale asupra familiei și copiilor

Psiholog clinician specialist

Sinziana Burcea

Când eram copil, apropierea sărbătorilor pascale îmi umplea sufletul de bucurie. Atmosfera din casa, culesul ierbii pentru culcușul iepurasului, ouale colorate cu coji de ceapa și înflorate cu frunze de pătrunjel, mirosul cozonacului și al bucatelor special gătită cu atâta dragoste de mama pentru noi, toate acestea mă făceau să trăiesc din plin fiecare moment al Sărbătorii Învierii Domnului. Îmi doream să nu se mai termine niciodată.

Îmi aminesc că la noi acasă paștele dura o veșnicie. De sărbători, nimic nu rămânea la voia întâmplării. Și toul începea prin ... adunatul oualelor din cuibare pe care le așezam cu grijă într-o cofă mare din lemn. Acest lucru îmi dădea de veste, copil fiind, că mai e o luna până la Sfintele Paște. Apoi când mama pregătea toată casa de sărbătoare, ne cumpăra hăinuțe noi, din cap până-n picioare, mergea seara cu noi la Denii, ma bucuram că mai e o săptămână până la marea minune.. Și când în Vinerea Mare aroma cozonacului din cuptor o simțeam, știam că noaptea învierii este mai aproape... După o lungă așteptare, în sfârșit venea și noaptea cea mare. Plecam împreună cu mama la biserică să ascultăm slujba de înviere. Aveam cu noi coșul cu bunătați, pregătit cu migală, care urma să fie sfințit de preot spre dimineața. În drum spre biserică priveam mirată cum fiecare casa era frumos luminată. Emoțiile mă copleșeau odată cu ieșirea preotului din biserică. Avea o voce pe care nu o voi uita niciodată. Era acea voce care mereu o să îmi amintească de sărbătorile de paște ale copilăriei mele, mereu o să îmi amintească de mine, pierdută în multime, rostind cu glasul frânt de emoție „Hristos a Inviat”. Era momentul magic, punctul culminant al bucuriei mele. Era ca și cum mă nășteam încă odată.

Într-o societate aflată într-o continuă schimbare, familiile trec prin anumite perioade de criză. Formalizarea relațiilor dintre parteneri, înlocuirea iubirii cu interesele sunt resimțite din plin la nivelul comunicării emoționale, membrii familiei înstrăinându-se unul de celălalt.

De cele mai multe ori, cuplul este prins în rutina vieții și este preocupat de rezolvarea multiplelor probleme ce apar și creează tensiune, disconfort, relații încordate. Majoritatea acestor nevoi sunt materiale, nevoile spirituale fiind ignorate, puse pe locul doi pe lista priorităților. Mass media are un rol covârșitor în a ne transforma într-o societate de consum. Astfel, acum, mai mult decât oricând, momentele magice ce însoțesc fiecare sărbătoare devin pretexte pentru a cumpăra mai mult decât e necesar sau ar fi nevoie. Opulența a luat locul

curățeniei sufletești . Materialul și dorința de a acumula au făcut ca acea stare specifică sărbătorilor de „a dăruii,, să se transforme în „a primi”.

Sacrificiul lui Hristos, din iubire pentru oameni, se răsfrânge și asupra noastră. Simțim mai mult ca oricând nevoia de a fi împreună, unul cu altul și mai ales noi cu noi insine. Iubirea se ridică deasupra grijilor, frământărilor și nevoilor imediate și capătă un înțeles profund.

În preajma sărbătorilor pascale, copiii devin martorii unui miracol, învățând despre victoria ciclică a vieții asupra morții. Acesta este momentul reînnoirii legăturii dintre divinitate și uman, dar în egală măsură este momentul în care ne uităm la cel de lângă noi, împartășim nevoia de a crea o punte de legatura între noi. Paștele nu este doar o tradiție religioasă, el nu se referă numai la o zi anume, ci este o stare de spirit, o clipă în care chipul celuilalt ni se dezvăluie în altă lumina, privim mai îngăduitor, înțelegem mai bine și iertăm mai ușor.

Cu fiecare sărbătoare în parte, copilul primește mesajul divin de a dăruii dragoste fără a cere nimic în schimb, de a renunța uneori la propriile lui dorințe și de a-l asculta pe celalalt, cu dorințele, nevoile sau preocupările lui. Iubirea altruistă, necondiționată este cea care ne poate apropia de celalalt, creeându-se astfel nu o uniune formală, ci una sufletească. Copiii oferă ceea ce primesc, învățând mereu de la cei care le sunt modele.

În zilele noastre sărbătoarea pascală reprezintă pentru copii o perioadă în care cred că toate dorințele lor se îndeplinesc. Cu toate acestea, este un moment potrivit pentru noi părinții să le aratam copiilor noștri că există atât de multe persoane care nu se bucură de Paște așa cum ar trebui. Cum îi învățăm pe copiii noștri despre adevăratul sens al sărbătorilor? Un punct de pornire ar fi să le arătăm că întotdeauna e mai bine să dai decât să primești. Împărțind cu ceilalți, le oferim un exemplu copiilor noștri , ceea ce le va oferi un motiv în plus de bucurie de sărbători.

Sărbătoarea Sfântă a Paștelui reprezintă pentru familie un moment cu o încărcătură emoțională puternică, copiii fiind principalii beneficiari ai acestei stări. Amintirile lor depind în mare măsură de noi, cei mari, și acțiunile noastre. Părinții sunt cei care transformă magia sărbătorilor de Paste în clipe fermecate, de neuitat pentru copii.

Sărbători Ferricite!

Aprilie, 2008